

(Прес за РС, 20. 9. 2011)

Навршава се ево и девети мјесец, а БиХ није породила Савјет министара. Да ли је то још један доказ да се ради о неодрживој држави? Или, напротив, о добро компонованој дејтонској консозијацији која се држи као цјелина захваљујући аутономној функционалности дијелова? Могући закључак јесте да заједничка влада није ни потребна, али реалнија би била оцјена да актуелна влада у техничком мандату са ограниченим овлаштењима заправо представља праву мјеру централне власти у БиХ. У сваком случају, протекле три четвртине године, током којих је БиХ преживјела и без владе у Сарајеву, потврдиле су позитивно искуство из првих послеријатних година када је савјет министара имао свега четири ресора и све остало било у ентитетској надлежности, а Карл Билт се стриктно држао изворне дејтонске улоге високог представника да само “охрабрује, подстиче и усмјерава унутрашње процесе”.

“Незавршени послови на Балкану” нотирани су у званичној спољнополитичкој агенди актуелне америчке администрације на почетку Обаминог мандата, а како је мандат све ближе крају, можемо очекивати нову офанзиву на РС, која је још крајем прошле године најављена за послерије постизборног конституисања власти у БиХ.

Али, бадава нам чињенице и логично повезивање. Такозвана међународна заједница реаговаће као “Циго на Рошахов тест” и све наведено ће као и иначе и било шта друго протумачити на исти начин: експлозиван распад БиХ због сецесионистичке политике РС и њеног својеглавог лидера. “Незавршени послови на Балкану” нотирани су у званичној спољнополитичкој агенди актуелне америчке администрације на почетку Обаминог мандата, а како је мандат све ближе крају и још ближе предизборној години када се своди предсједнички билнас демократа, можемо очекивати нову офанзиву на РС, која је још крајем прошле године најављена за послерије постизборног конституисања власти у БиХ.

Затишје пред буру

Пише: Ненад Кеџмановић
четвртак, 22 септембар 2011 14:16

Због кашњења савјета министара у Сарајеву и временске стиске у Вашингтону, реално је очекивати да ће нова офанзива бити нервознија и агресивнија него икад до сада. У финишу једног неуспјешног мандата и на спољнополитичком плану, Обамина демократска екипа ће се оријентисати на лаке поене на споредном босанском терену. Није да се ту до сада није ништа покушавало, али државна секретарка САД је, поводом референдума у Српској, блокирана од Руса у Савјету безбједности УН, те заобиђена у Бањалуци ефектним маневром европске комесарке за спољне послове и безбједност. А није јој успио ни дрско-наивни постизборни политички инжињеринг платформашке унитаризације и централизације БиХ под покровитељским америчке амбасаде у Сарајеву.

Савјет министара ће ускоро ипак бити формиран из истих разлога из који до сада није био формиран.

Али, савјет министара ће ускоро ипак бити формиран из истих разлога из који до сада није био формиран: Златко Лагумџија неће постати министар спољних послова. А онда ће почети довршавање “незавршених послова у Босни” у којем ће бити кориштене неке старе, али и иновирани и појачане методе у односу на РС и њеног лидера. Викиликсова едиција дипломатских депеша зорно свједочи да се моћни обавјештајни систем већ увелико разграно уздуж и попријек “босанског протектората”, али нове иностране инвестиције у области глобалног надзора и доминације на нашем терену сада се, поред осталог, концентришу на медије. Већ је добро познато и много коментарисано да је Ал Џазира, у већинском власништву катарска ог шеика и доброг муслимана, европски огранак своје медијске империје протегла, а докле би друго, него до гостољубивог мултикултурног Сарајеву. Мање се зна и говори о томе да су власници сарајевске нове и експанзивне ТВ 1 већ постали Турци. А према још потпуно непровјереним информацијама, инострани капитал из још неких, унитарној Босни такође пријатељских, земаља ушао је у још неке електронске медије у Федерацији па чак и РС.

Америчке и савезничке западне пословође су мудро закључиле да за пројекат бошњачке Босне могу да искористе интернационални муслимански капитал. Познато је да су медији односно медијско обликовање политичке свијести и понашања људи постали супериорно средство ауторитарног манипулисања демократским процесима. Моћ се обично дефинише као способност да се људима намеће да чине што иначе не би чинили. Политиколошке теорије говори о три њена облика: код једног се објекат супротставља и бива поражен са ожилцима, код другог се објекат повлачи да би избјегао ожилке, али са привремено потиснутим револтом, а код трећег објекат није ни свјестан да мисли и ради по туђим инструкцијама, него вјерује да резонује и понаша се по сопственој вољи.

Америчке и савезничке западне пословође су мудро закључиле да за пројекат бошњачке Босне могу да искористе интернационални муслимански капитал.

У овом посљедњем случају, када објекат манипулације добровољно сарађује са моћником, пресудну улогу игра телевизија и у наредном периоду на електронском небу БиХ и РС ваља очекивати поплаву порука које имају за циљ да ослабе отпор “разарању ентитета” и “реинтеграцији државе” тако што ће стигматизовати иностранству непослушну, јаку и самосталну, демократски изабрану домаћу власт. Садржаји ће бити из мање више већ познатог репертоара ОХР-а, као што су повезивање материјалне оскудице и незапослености са корупцијом владајуће елите, подстицање регионалних незадовољстава, удруживање нејаке опозиције, регрутовање нових лидера међу омладином, стварање раздора између Српске и Србије, неутралисање прије свега руског, па чак и дијела европског утицаја итд.

Током и после рата се говорило да су Срби побиједили у БиХ, али су изгубили медијски рат од локалних противника у свијету. Сада нам пријети опасност да тековине мирнодопске бробе за опстанак РС и “бољи ентитет” изгубимо у медијском рату са “међународном заједницом”, али унутар БиХ.